

דף ק.

עין משפט א.ב.ג.ד.

ח"מ סימן קצב סעיף ז

ז. הנותן או המוכר לחבירו שדה שבצד שדהו כיון שדש המצר שבין ב' השדות ונעשו שתיהן שדה אחת הרי קנה^ב, אבל הלך לאורכה ולרחבה אין הילוך זה מועיל כלום.

ח. מכר לו שביל שבין הכרמים כיון שעשוי להילוך קנה אותו בהילוך^ל ושיעור רוחבו אם היה מוגבל במחיצות כדי שיגביה רגל אחת ויניח הרגל השניה בצידה^מ, ואם לא מסויים במחיצות צריך שיתן לו שיעור הילוך ברוחב השביל כדי שתהיה על ראשו חבילה של שריגים דהיינו זמורות ויעבירם.

* וי"א להיפך^נ.

עין משפט ה.ו.ז.

ח"מ סימן ריו סעיף ד

עין לעיל דף צט: עין משפט כ

כ. שם ברמב"ם הלכה י"ב.

ל. רמב"ם שם הלכה י"ג. וכתב ה"ה אפשר שיצא לו מבב"ק ט' ע"א מאימתי מחזיק בה מבי דייש אמצרי, אע"פ שהרמב"ם מפרש הגמ' בפנים אחרות כמבואר בפ"ט ממכירה הלכה ב', מ"מ הדין דין אמת. באר הגולה.

מ. כיון שכל הנאת השביל הוא ההילוך ע"כ קנה בהילוך, ומזה כתב הט"ז שיש ללמוד במי שקנה מקום בבית הכנסת מחבירו וישב עליו, הוי חזקה, כיון שכל תשמישו לשבת עליו ולכו"ע לא מצי לחזור בו. וכ"כ בתשובת משאת בנימין.

נ. הסמ"ע בס"ק י"ב פירש דאם יש מחיצות לא מהני ההילוך לקנות מה שמחוץ למחיצות גם במכר לו אותו, וכוונת המחבר אף שאין בין המחיצות אלא כדי להניח רגל, וכשיגביה משא עליו יהיה המשא מחוץ למחיצות אסור לו לישא משא בעת הליכתו לקנותה. ואם אין מחיצות קנה בהילוך אחד כדי רוחב שצריך להנושא משא קטנה, והשאר לא קנה עד שיעשה עוד חזקה בהילוך.

דף ק:

עין משפט ג.

ח"מ סימן ריז פ"ה ז

ז. המוכר קברו, או דרך קברו או מקום מעמדו והספדו הרי באים בני משפחתו וקוברים אותו בעל כורחו של הלוקח ^ב ונותנים ללוקח דמי הקבר ^ע שקברו בה.

יו"ד סימן שפו פ"ה א

א. המוכר את קברו ודרך קברו ומעמדו לא הוי מכירה ^ב, ובאים בני משפחתו וקוברים אותו שם ומחזירין ללוקח את דמיו.

עין משפט י.

ח"מ סימן ריז פ"ה ו

א. המוכר מקום לחבירו לעשות לו קבורה, או המקבל מחבירו לעשות בו קבורה, עושה מערה ופותח לתוכה שמונה קברים, שלשה מכאן ושלשה מכאן, ושנים מכנגד הנכנס למערה. מדת המערה ד' אמות על שש; וכל קבר וקבר ד' אמות אורך ורוחב ששה טפחים ורום ז', נמצא בין כל קבר וקבר שמן הצדדים אמה ומחצה, ובין שנים האמצעיות ב' אמות.

ס. מברייטא ב"ב ק' ע"ב והטעם משום פגם משפחה שגנאי הוא להם שאין לקרובים מקום לקבורה. כך פירש רש"י שם.

ע. מפני שהקבר שקוברין בו המת אסור בהנאה ע"כ צריכין ליתן דמיו ללוקח אבל מקום הספידו ומעמדו, אם יתרצה הלוקח ויאמר הספידוהו בו ואח"כ אקחנו לתשמישי אין יכולים לסלקו מזה וע"כ אמרו רק שקוברין אותו בעל כורחו. סמ"ע ס"ק ט"ו.

פ. מברייטא ב"ב דף ק' ע"ב, והטעם משום פגם משפחה.